1898	
17 lutego	- urodził się w Szadłowicach, jako syn Jakuba i Katarzyny z domu Pawlak
20 lutego	- otrzymuje chrzest w kościele pod wezwaniem św. Bartłomieja w Szadłowicach
1902	
8 września	- przeżywa pierwsze doświadczenie natury religijnej w sanktuarium w Gietrzwałdzie
1903	
grudzień	- po raz pierwszy w życiu bierze udział we Mszy prymicyjnej, odprawianej przez kuzyna w Inowrocławiu
1904	- rozpoczyna naukę w elementarnej szkole w Szadłowicach
1906	- wraz ze swoją siostrą Anną bierze udział w strajku szkolnym, wymierzonym przeciwko germanizacji
1908	
24 kwietnia	- rozpoczyna naukę w królewskim gimnazjum filologicznym w Inowrocławiu
24 maja	- przyjmuje Pierwszą Komunię Świętą w kościele w Szadłowicach
1910	
11 lipca	- otrzymuje sakrament bierzmowania w kościele pod wezwaniem św. Mikołaja i św. Konstancji w Gniewkowie
1917	
13 marca	- uzyskuje świadectwo dojrzałości
22 marca	- zgłasza się do Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu
kwiecień - sierpień	- studiuje w Münster, gdzie również po raz pierwszy spotyka się z problemem polskiej emigracji
wrzesień	- przyjeżdża na studia do Fuldy
1918	
listopad	- kończy studia w Fuldzie i wraca do Polski
1919	
styczeń	- bierze udział w akcji oświatowej pośród żołnierzy, biorących udział w I wojnie światowej
styczeń - marzec	- bierze udział w tzw. kursie wojennym dla kleryków
30 czerwca	- wraca na studia teologiczne do Seminarium Duchownego w Poznaniu
1920	
21 lutego	- przyjmuje pierwsze z niższych święceń (ostariat i lektorat)
20 marca	- przyjmuje egorcystat
22 kwietnia	- zdaje końcowy egzamin z teologii i wyjeżdża do Gniezna na okres praktyk
27 czerwca	- przyjmuje akolitat
10 października	- otrzymuje święcenia subdiakonatu
5 grudnia	- otrzymuje święcenia diakonatu
	- zapisuje się do Unii Apostolskiej Kapłanów Najświętszego Serca Pana Jezusa
1921	
19 lutego	- z rąk bpa W. Kloske w katedrze w Gnieźnie otrzymuje święcenia prezbiteratu
22 lutego	- odprawia swoją pierwszą Mszę św. w kościele w rodzinnej parafii w Szadłowicach
19 marca	- rozpoczyna pracę duszpasterską, jako mansjonarz w farze poznańskiej pod wezwaniem św. Marii Magdaleny
21 października	- w Inowrocławiu umiera ojciec Sługi Bożego

1923	
maj	- pisze swój pierwszy krótki utwór pt. *Zielona Święta* i drukuje go w *Kurierze Poznańskim*
sierpień	- po raz pierwszy pojawia się poważny kryzys zdrowotny, spowodowany pracą i wyczerpaniem nerwowym. Wyjeżdża na kurację do Bad Wörishofen, a przy okazji udziela się duszpastersko pośród polskich emigrantów
październik	- wyjeżdża na wypoczynek i leczenie do Kopaszowa, gdzie podejmuje pracę duszpasterską przy miejscowym kościele
1924	
1 stycznia	- otrzymuje nominację na katechetę w żeńskim Seminarium Nauczycielskim im. Marii Konopnickiej oraz w męskim Seminarium Nauczycielskim im. E. Estkowskiego - pełni funkcję moderatora Sodalicji Mariańskiej - uczy religii i języka niemieckiego
lipiec - sierpień	- wyjeżdża po raz kolejny na leczenie do Niemiec i wyjazd ten znów łączy z pracą duszpasterską
1925	
styczeń	- podejmuje pracę redakcyjną w *Wiadomościach dla Duchowieństwa* i w *Nowej Bibliotece Kaznodziejskiej* - pełni obowiązki opiekuna drużyny harcerskiej, a później staje się kapelanem hufca poznańskiego (funkcję tę pełni do 1929 roku) - bierze udział z ks. N. Cieszyńskim w ruchu abstynenckim - zajmuje się akcją charytatywną
lipiec	- w Roku Jubileuszowym wyjeżdża na pielgrzymkę do Rzymu
1926	- pomaga w duszpasterstwie akademickim - zapisuje się do Koła Misyjnego Kapłanów przy Radzie Miejskiej, stając się sekretarzem Koła (urząd ten pełnił do 1929 roku)
sierpień	- z polecenia Urzędu Emigracyjnego towarzyszy do Danii Polakom, udającym się do Stanów Zjednoczonych
1927	
25-26 czerwca	- bierze udział w I Zjeździe Eucharystycznym w Inowrocławiu
lipiec - 10 sierpnia	- z ramienia Urzędu Emigracyjnego bierze udział w pielgrzymce do Ziemi Świętej i Egiptu. Z podróży tej pisze reportaże do *Roczników Katolickich* i do *Przewodnika Katolickiego*
wrzesień	- praca w redakcji *Przewodnika Katolickiego*
1928	
lipiec	- wyjeżdża na wypoczynek do Zaleszczyk i jak miał w zwyczaju do tej pory, również i teraz odwiedza skupiska polskich emigrantów w Rumunii
1929	
marzec - maj	- wygłasza 10 audycji w *Radiu Poznańskim* ze swojej pielgrzymki do Ziemi Świętej
lipiec - wrzesień	- wyjeżdża z polecenia Prymasa Hlonda na podróż inspekcyjną polskich ośrodków do Ameryki Południowej
wrzesień	- zostaje członkiem zarządu organizacji *Opieka Polska nad Rodakami na obczyźnie* - zostaje przyjęty w skład Związku Zawodowego Literatów Polskich
1930	
luty - kwiecień	- w *Radiu Poznańskim* wygłasza prelekcje na temat problemów duszpasterskich w Ameryce Południowej
7-11 maja	- bierze udział, jako korespondent *Przewodnika Katolickiego*, w Międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym w Kartaginie
sierpień	- jest na audiencji u Prymasa Hlonda i po raz pierwszy dowiaduje się, że kardynał zamierza założyć nowe zgromadzenie, a Sługę Bożego chce uczynić jego pierwszym przełożonym
7 (lub 11) sierpnia	- wyjeżdża w kolejną podróż inspekcyjną do Ameryki Południowej, zleconą również przez Prymasa Hlonda

1931	
21 sierpnia	- wraca do Polski ze swojej drugiej podróży do Ameryki
22 sierpnia	- udaje się na audiencję do Prymasa Hlonda, zdaje sprawozdanie z podróży i po raz kolejny słyszy od kardynała propozycję, aby zajął się zakładaniem nowego zgromadzenia męskiego. Po dwóch dniach Sługa Boży daje Prymasowi pozytywną odpowiedź
	- wyjeżdża na kurację do sanatorium w Iwoniczu Zdrój, a później na prywatne rekolekcje do Dukli
1 września	- zostaje zwolniony z pracy w szkolnictwie i przeznaczony do dyspozycji Prymasa Hlonda
październik	- angażuje się w działalność organizacji *Opieka Polska*, prowadząc między innymi różne odczyty i prelekcje na temat emigracji polskiej
26 grudnia	- spotyka się w Paryżu z I. Paderewskim, z którym omawia sprawy nowego zgromadzenia
	- wizytuje ośrodki polonijne we Francji
28 grudnia	- otrzymuje dekret na delegata Prymasa Polski do Związku Misyjnego Polek
1932	
5 stycznia	- spotyka się z bp. F. Geyerem w Godesberg, aby zaznajomić się ze zgromadzeniem, którego misją była praca dla niemieckich emigrantów
	- wyjeżdża przez Mediolan do Rzymu, gdzie z kolei uczęszcza na wykłady z zakresu ascetyki i prawa misyjnego na *Angelicum* oraz na *Gregorianum,* odwiedza domy włoskiego zgromadzenia dla emigrantów, przygotowuje się do organizowania nowego zgromadzenia
1 lutego	- bierze udział w prywatnej audiencji u papieża Piusa XI
14 marca	- udaje się w drogę powrotną do Polski, podczas której spotyka się w Budapeszcie z duszpasterzem polonijnym ks. W. Dankiem i ze znanym rekolekcjonistą ks. B. Bangha
22 sierpnia	- otrzymuje błogosławieństwo od Prymasa Hlonda na mające rozpocząć się dzieło
23 sierpnia	- z 3 pierwszymi kandydatami wyjeżdża do Potulic, gdzie miał być Dom Macierzysty nowego zgromadzenia
8 września	- Prymas Hlond wystawia dekret erekcyjny nowego zgromadzenia
15 października	- Sługa Boży z grupką pierwszych kandydatów rozpoczyna pierwszy kanoniczny nowicjat nowego zgromadzenia, pełniąc zarazem funkcję wychowawcy i przełożonego
4 listopada	- w uroczystym akcie intronizacji oddaje pod opiekę Serca Bożego nowe zgromadzenia
1933	
13 lutego	- w Szadłowicach umiera matka Sługi Bożego
12 maja	- uruchamia w Potulicach drukarnię, która stała się jednym z ważniejszych źródeł utrzymania nowej wspólnoty
16 października	- na ręce kard. A. Hlonda składa pierwsze śluby zakonne i otrzymuje nominację na przełożonego generalnego
1934	
maj	- na skutek dużej ilości kandydatów do zgromadzenia decyduje się na wybudowanie nowego budynku w Potulicach
lipiec	- organizuje pierwszą pieszą pielgrzymkę zgromadzenia na Jasną Górę
29 września	- organizuje poświęcenie statuy Matki Bożej w parku w Potulicach
1935	- prężny rozrost nowego zgromadzenia spowodowany między innymi aktywną działalnością Sługi Bożego
25 marca	- na ręce kard. A. Hlonda składa swoje wieczyste śluby zakonne
1936	
	- dalsza rozbudowa domu w Potulicach i rozpoczęcie budowy domu w Poznaniu
marzec	- z inicjatywy Sługi Bożego wychodzi pierwszy numer czasopisma *Msza Święta*
	- wyjeżdża w kolejną podróż, tym razem na Filipiny. Oprócz relacji do *Przewodnika*
31 grudnia	*Katolickiego*, Prymas Hlond zleca mu wizytację polskich ośrodków w Chinach

1937	
3-7 lutego	- uczestniczy w Międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym w Manili na Filipinach
marzec	- jadąc z Manili przez Japonię, Chiny, Rosję, powrócił do Potulic
8-14 sierpnia	- w Potulicach organizuje pierwszy kurs dla duszpasterzy polonijnych
1938	
5-14 marca	- z ramienia kard. A. Hlonda uczestniczy w Kongresie Polaków w Berlinie
25-30 maja	- bierze udział w Międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym w Budapeszcie
20 listopada	- wyjeżdża do Estonii, aby tam przeprowadzić wizytację pierwszej placówki chrystusowców
1939	
kwiecień	- w Berlinie siedzibie Związku Polaków w Niemczech uczestniczy w rozmowach dotyczących Polski w obliczu nadchodzącej wojny
maj	- uczestniczy w posiedzeniu Sejmu w Warszawie
czerwiec	- w Danii bierze udział w Kongresie Polaków i odwiedza polskie skupiska
lipiec	- wyjeżdża do Metzu, gdzie uczestniczy w Katolickim Zjeździe Polaków ze wschodniej Francji, a następnie wraz z bp. T. Zakrzewskim dokonuje objazdu polskich placówek duszpasterskich
16 lipiec	- odwiedza braci Towarzystwa Chrystusowego, pracujących w Londynie
30 sierpnia	- wydaje polecenie ewakuacji domu w Potulicach
1-28 września	- wraz z grupą chrystusowców próbuje uciekać przed frontem wojennym, aby ostatecznie powrócić do Potulic
październik	- przenosi się do domu Towarzystwa w Poznaniu, aby później zamieszkać w wynajętym mieszkaniu w centrum miasta. Mimo wojny próbuje prowadzić w miarę normalną działalność - prowadzi korespondencje z chrystusowcami, głosi rekolekcje siostrom zakonnym, itd.
1940	
kwiecień	- po ostrzeżeniu przez bp. W. Dymka w konspiracji ucieka do Krakowa, gdzie ukrywa się w domu sióstr felicjanek. Tutaj gromadzi wokół siebie kleryków Towarzystwa, prowadzi im formację, rozpoczyna również funkcje spowiednika różnych zgromadzeń żeńskich, prowadzi rekolekcje dla członków zakonów męskich i żeńskich, wyjeżdżając coraz częściej poza Kraków - jest inicjatorem konspiracyjnego wyjazdu księży z Towarzystwa Chrystusowego do Rzeszy w celu pełnienia tam funkcji duszpasterskich w dużych skupiskach Polaków
1941	- wyjeżdża z pomocą duszpasterską do Polskiej Woli na Podlasiu i do Osmolic koło Lublina
1942	
10 lutego	- udaje się mu opatrznościowo uniknąć aresztowania przez Gestapo podczas sprawowania Mszy św.
26 lipca	- przebywając na Bielanach pod Krakowem u kamedułów, dzięki swej znajomości języka niemieckiego, udaje się mu wyjść cało z aresztowań, które tego dnia urządzili Niemcy
sierpień	- uniknął po raz kolejny aresztowania, tym razem będąc w Polskiej Woli, gdzie Gestapo poszukiwało partyzantów
1943	- pielgrzymuje na Jasną Górę i tam zawierza Matce Bożej swoje życie i losy Towarzystwa Chrystusowego
październik	- opuszcza Kraków i przeprowadza się do Kochanowa, gdzie prowadzi duszpasterstwo miejscowej ludności i jest kapelanem ochronki dla dzieci

1946	
czerwiec	- przeprowadza się na kapelanię do Dobranowic koło Wieliczki, gdzie zamieszkuje u sióstr felicjanek, stając się ich kapelanem
22 czerwca	- z rąk ks. F. Berlika przyjmuje sakrament namaszczenia chorych, gdyż od kilku dni stan zdrowia Sługi Bożego bardzo się pogarszał
października	- został przewieziony do szpitala na Prądnik do Krakowa, gdyż mimo wcześniejszej poprawy zdrowia, zachorował na zapalenie płuc
1945	
styczeń	- będąc cały czas w szpitalu, przechodzi drugi raz zapalenie płuc
luty	- opuszcza szpital i zamieszkuje u sióstr sercanek w Krakowie
26 maj	- wraca do Poznania
21 sierpnia	- na wniosek Sługi Bożego Prymas Hlond eryguje dom zakonny w Poznaniu i mianuje Tymczasową Radę Naczelną z ks. Posadzym, jako przełożonym
26 sierpnia	- zwołuje pierwsze posiedzenie Rady Naczelnej - na wezwanie kard. A. Hlonda wysyła kapłanów Towarzystwa do pracy duszpasterskiej na Ziemie Zachodnie - odbudowuje Towarzystwo Chrystusowe i to zarówno od strony materialnej, jak i duchowej, starając się o wszystkie potrzebne regulacje prawne. Wysyła pierwszych chrystusowców na studia i to zarówno w kraju, jak i za granicę
1 grudnia	- w celu utrzymania jedności w zgromadzeniu oraz z myślą o formacji chrystusowców, rozpoczyna pisanie *Listów okrężnych*
1946	
19 lutego	- obchodzi swój srebrny jubileusz kapłaństwa
marzec	- wznawia wydawanie czasopisma *Msza Święta* - stara się o pozwolenie na przynoszenie Komunii Świętej przez świecką pielęgniarkę więźniom w Potulicach
sierpień	- po raz pierwszy otrzymuje od władz państwowych negatywną decyzję, co do wydawania paszportów chrystusowcom
1947	
1 kwietnia	- przenosi nowicjat braci zakonnych do Moraska
14 czerwca	- przenosi nowicjat kleryków do Puszczykowa
31 sierpnia	- z powodu dalszych problemów zdrowotnych wyjeżdża do sanatorium w Palenicy Zdrój
31 października	- po powrocie z sanatorium przeprowadza się z Poznania do Puszczykowa
1948	
19 października	- po telegramie z Warszawy przyjeżdża do szpitala, gdzie leży ciężko chory kard. Hlond. Po raz ostatni rozmawia z Prymasem i otrzymuje od niego błogosławieństwo dla siebie, ale przede wszystkim dla całego zgromadzenia (Prymas Hlond umarł 22 października). Z powodu wielkiego wyczerpania nerwowego Sługa Boży nie bierze udziału w pogrzebie Kardynała
22 listopada	- bierze udział w uroczystości złożenia serca Prymasa Hlonda w bazylice w Gnieźnie
1949	
29 marca	- przedstawia abp. W. Dymkowi dokumentację potrzebną do uzyskania przez zgromadzenia *Decretum laudis*
czerwca	- przenosi nowicjat kleryków z Puszczykowa do Ziębic, a kleryków studiujących filozofię z Ziębic do Poznania. Dzięki temu dom w Poznaniu stał się odtąd siedzibą studiów filozoficznych w Towarzystwie Chrystusowym
1950	
22 kwietnia	- Towarzystwo Chrystusowe otrzymuje *Decretum laudis*
18 lipca	- otrzymuje od kard. S. Wyszyńskiego zatwierdzenie funkcji przełożonego generalnego do czasu zwołania Kapituły Generalnej

1951	- otrzymuje dekret na spowiednika sióstr urszulanek
17 stycznia	- z powodu zakazu, wydanego przez władze komunistyczne, wyjazdu chrystusowców za granice, zgadza się na otwarcie domu nowicjackiego w Hesdigneul-lès-Béthune we Francji
maj	
22-24 sierpnia	- zwołuje I Kapitułę Generalną, podczas której zostaje wybrany przełożonym generalnym. Kapituła również przyznaje Słudze Bożemu tytuł współzałożyciela Towarzystwa Chrystusowego, a także zgadza się na założenie nowego żeńskiego zgromadzenia zakonnego
1952	
12 grudnia	- organizuje w Puszczykowie pierwszy Zjazd Wychowawców Towarzystwa Chrystusowego
1954	
luty	- przeprowadza wizytację kanoniczną domu w Poznaniu
1 maja	- w ramach trwającego Roku Maryjnego ogłasza Maryję Królową Towarzystwa Chrystusowego
7 lipca	- podczas pielgrzymki do sanktuarium w Tulcach uroczystym aktem zawierza Maryi całe zgromadzenie
październik	- inicjuje postawienie pomnika Matki Bożej w parku obok Towarzystwa zakonnego w Poznaniu
1956	
12-13 czerwca	- organizuje pierwszą po wojnie pielgrzymkę chrystusowców do Częstochowy
grudzień	- uzyskuje od władz państwowych zgodę na wznowienie druku *Mszy Świętej* i *Głosu Seminarium Zagranicznego*
1957	
5 lutego	- uzyskuje od władz państwowych paszport i wyjeżdża na wizytację placówek Towarzystwa w Europie Zachodniej
26 lutego	- uczestniczy w audiencji u papieża Piusa XII
21-24 sierpnia	- zwołuje II Kapitułę Generalną Towarzystwa, podczas której po raz drugi zostaje wybrany przełożonym generalnym
1958	
27 marca	- uzyskuje zgodę Rady Generalnej na rozpoczęcie tworzenia nowego żeńskiego zgromadzenia zakonnego
26 maja - 12 czerwca	- odbywa podróż do Szwecji, gdzie nie tylko załatwia sprawy majątkowe zgromadzenia, ale odwiedza także skupiska mieszkających tam Polaków, a w drodze powrotnej wizytuje dom Towarzystwa w Essen
15 września	- uroczystą Mszą św. w Rokitnie inicjuje istnienie nowego żeńskiego zgromadzenia zakonnego i podejmuje formację pierwszych kandydatek
22 października	- uczestniczy w Warszawie w uroczystości przeniesienia trumny kard. A. Hlonda
	- pojawiają się pierwsze oszczercze zarzuty o rzekomej współpracy Sługi Bożego ze Służbami Bezpieczeństwa
listopad	- uzyskuje zgodę od sióstr felicjanek na pomoc w tworzeniu nowego zgromadzenia
1959	
kwiecień	- przenosi nowicjat z Moraska do Ziębic i mianuje ks. W. Perza kapelanem sióstr w Morasku
	- pisze Konstytucje zakonne dla powstającego zgromadzenia, które zostały zatwierdzone przez abp. A. Baraniaka 8 grudnia
1960	- przeprowadza wizytacje kanoniczną wszystkich domów Towarzystwa w Polsce
	- wzmagają się szykany władzy komunistycznej wobec Sługi Bożego, również między innymi z powodu założenia sióstr misjonarek
1962	
28 grudnia	- wylatuje samolotem do Rzymu

1963	
16 stycznia	- uczestniczy w prywatnej audiencji u papieża Jana XXIII
styczeń - luty	- wizytuje placówki Towarzystwa we Francji i w Niemczech
19 lutego	- wylatuje samolotem do Brazylii, Stanów Zjednoczonych, Kanady i Wielkiej Brytanii, aby dokonać wizytacji kanonicznej domów zgromadzenia. Do Polski wraca pod koniec maja
1 lipca	- otwiera obrady III Kapituły Generalnej Towarzystwa, podczas których po raz trzeci zostaje wybrany przełożonym generalnym
sierpień	- doznaje kolejnego poważnego załamania zdrowotnego
1964	
styczeń	- odbywa objazd wszystkich domów zgromadzenia w Polsce
31 sierpnia - 6 listopada	- na skutek szeroko zakrojonej akcji przez Służby Bezpieczeństwa wobec Sługi Bożego, odbywa się w Towarzystwie Chrystusowym wizytacja apostolska, którą w imieniu Prymasa Wyszyńskiego przeprowadza o. S. Wójcik
1 października	- Towarzystwo Chrystusowe otrzymuje ze Stolicy Apostolskiej dekret zatwierdzenia i tym samym zgromadzenie przechodzi na prawa papieskie
1966	
7 lutego	- między innymi z powodów zdrowotnych przedstawia na Radzie Generalnej prośbę o rezygnację z funkcji przełożonego generalnego. Rada nie wyraża na to zgody.
19 marca	- dekret Prymasa Wyszyńskiego o przeprowadzeniu wizytacji apostolskiej w Zgromadzeniu Sióstr Misjonarek
22 sierpnia	- wydanie dekretu po wizytacji u sióstr misjonarek, w wyniku którego zostały zaprowadzone daleko idące zmiany w tym zgromadzeniu
1968	
16 lutego	- wylatuje do Rzymu, aby złożyć rezygnację z urzędu
30 marca	- składa rezygnację z funkcji przełożonego generalnego w Kongregacji do spraw Zakonów
3 kwietnia	- uczestniczy w audiencji prywatnej u papieża Pawła VI
4-31 lipca	- w Poznaniu odbywa się IV Kapituła Generalna Towarzystwa Chrystusowego, która uwzględnia rezygnację Sługi Bożego. Kapituła ta prowadzi również szeroką dyskusję nad dalszym losem Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Chrystusa Króla
15 sierpnia	- otrzymuje dekret na przełożonego domu Towarzystwa w Puszczykowie
14 września	- otrzymuje dyspensę w razie osłabienia na odprawianie Mszy św. na siedząco i zamiany Brewiarza na inne modlitwy
1969	
luty	- zostaje członkiem Komisji Duszpasterstwa Emigracyjnego, działającej przy Konferencji Episkopatu Polski
1971	
1 stycznia	- przestaje być przełożonym domu zakonnego w Puszczykowie
19 lutego	- obchodzi 50-lecie swojego kapłaństwa w domu zakonnym w Poznaniu
20 kwietnia	- przeżywa centralne uroczystości swojego jubileuszu święceń kapłańskich, które odbywają się w katedrze poznańskiej przy licznym udziale biskupów, osób zakonnych i wiernych świeckich
28 kwietnia	- również z okazji rocznicy kapłaństwa uroczystą Mszę odprawia w farze poznańskiej, gdzie pracował zaraz po święceniach
7 maja - 1 września	- odwiedza w Europie Zachodniej (Włochy, Francja, Anglia, Republika Federalna Niemiec) placówki chrystusowców. Tym razem wizyta nie ma charakteru oficjalnego, ale braterski. Będąc w Polsce Sługa Boży również, pomimo nie pełnienia urzędu przełożonego, w dalszym ciągu odwiedza współbraci, głosi konferencje ascetyczne, prowadzi dni skupienia również siostrom

1972	
16 maja	- wylatuje w swoją ostatnią podróż zagraniczną. Tym razem również odwiedza Włochy, Francję, Wielką Brytanię i Niemcy
2 września	- w wyniku kolejnej wizytacji kanonicznej w Zgromadzeniu Sióstr Misjonarek Chrystusa Króla, otrzymuje funkcję i uprawnienia komisarza tego zgromadzenia
1975	
czerwiec	- pełniąc funkcję komisarza bierze udział w I Kapitule Generalnej Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Chrystusa Króla
1976	
6 października	- przyjmuje sakrament namaszczenia chorych, który udziela mu ks. J. Grzelczak
1978	
28 listopada	- składa rezygnację z funkcji komisarza sióstr i rezygnacja zostaje przyjęta
1984	
10 stycznia	- po raz ostatni odprawia Mszę św. - z powodu załamania się zdrowia zostaje odwieziony do szpitala im. F. Raszei w Poznaniu - otrzymuje Wiatyk i sakrament namaszczenia chorych, który udziela mu ks. Z. Delimat
17 stycznia ok. godz. 10.45	**- umiera w domu zakonnym Towarzystwa Chrystusowego w Puszczykowie**
22 stycznia	- odbywa się pierwsza część uroczystości pogrzebowych w Puszczykowie
23 stycznia	- w katedrze w Poznaniu odbywa się pogrzeb Sługi Bożego przy licznym udziale biskupów, kapłanów, osób zakonnych i wiernych świeckich. Ciało zostaje złożone na cmentarzu na Miłostowie w Poznaniu